

DANIELLE STEEL

Apa lányai

DANIELLE STEEL

Apa lányai

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:

Danielle Steel: *Daddy's Girls*

Published in the United States by Delacorte Press,
an imprint of Random House,
a division of Penguin Random House LLC, New York
Copyright © 2020 by Danielle Steel

All rights reserved

Jacket design: Scott Biel

Jacket images:

- © Ron and Patty Thomas/E+/Getty Images (background),
© Vicki Jauron, Babylon and Beyond Photography/Moment/
Getty Images (foreground), © Ascent Xmedia/Taxi/Getty
Images (women and horses)
Author photograph: © *Brigitte Lacombe*

Fordította *F. Nagy Piroska*

Hungarian translation

© by F. Nagy Piroska, 2022

Hungarian edition

© by Maecenas Könyvkiadó, 2022

honlap: www.maecenaskiado.hu

*Csodálatos gyermekeimnek,
Beatrixnak, Trevornak, Toddnak, Nicknek
Samanthának, Victoriának, Vanessának,
Maxxnak és Zarának.*

*Kívánom, hogy a családukból,
az egymás iránti szeretetükből
és az én irántatok érzett szeretetemből
merítsetek vigaszt, erőt, örömet,
és ez a szeretet tegyen bölcsekké
és megértővé mindnyájatokat.
Mindig!*

Szívem minden szeretetével,

Mami/d. s.

Első fejezet

Egy májusi reggelen, hajnali fél ötkor, amikor épp kezdett világosodni és a madarak rázendítettek az énekükre, szokás szerint Kate Tucker is felkelt. A magas, hosszú lábú, szőke lány kibújt a takaró alól, és már indult is a konyhába, hogy igyon egy kávét. Korán kezdődtek és hosszúra nyúltak a napjai apja farmján, a Santa Ynez-völgyben. Harmincnyolc évvel ezelőtt költöztek ide Texasból. Négyéves volt akkor. Anyja egy évvel korábban, pár hónappal a kisebbik húga, Caroline születése után halt meg. Apja az ottani farmon dolgozott, mígnem úgy döntött, hogy magához veszi csekély megtakarítását, felpakolja a teherautójára a nélkülözhetetlen holmijaikat, és három kicsi lányával, Kate-tel, a nála egy évvel fiatalabb Gemmával és az egyéves Caroline-nal Kaliforniába költözik.

Jimmy Tucker – JT – csak hallomásból ismerte, és azok alapján valamiféle mennyországnak képzelte a Santa Ynez-völgyet. Egy egyszerű, de jó hírű farmon kapott munkát, ahová a szorgalmán és a munkabírásán kívül magával vitte a Texasban szerzett tapasztalatait és tudását is. Mindössze huszonhat éves volt, és a farm gazdája, aki esélyt és egy kis házat adott neki, amiben ellakhatott három kislányával, nagyon hamar felismerte, mekkora kincs-

hez jutott Jimmy személyében. A munkafelügyelő felesége saját óvodát tartott fenn a városban, és „családi kedvezményt” ajánlott fel Jimmynek a lányai után. Néha, amikor éjjel is dolgoznia kellett, az asszony tizenéves lányai vigyáztak a kicsikre.

Eleinte nehéz volt az életük. A legszükségesebbeken kívül semmire sem telt. A templomuk használtruha-készletéből öltözködtek, és a farmon dolgozó munkások feleségeitől megkapták a saját gyerekeik kinőtt holmijait. Jimmy Tucker ételt és a fejük fölé fedelet tudott biztosítani a lányainak, és keményen dolgozott. Gondolt a jövőre is, és minden fillért, amit megspórolt, félretett. Voltak álmai, és a farm gazdája látta rajta, hogy sokra viszi majd az életben. Nem sok olyan munkása volt, akiben így égett a tűz.

Sem Kate, sem a húgai nem emlékeztek a kezdeti nehéz időkre. Amikor az odaérkezésük után négy évvel a munkafelügyelő nyugdíjba ment, a harmincéves JT lépett a helyébe. És amikor tíz évvel később meghalt a farm tulajdonosa, egy tekintélyes méretű földterületet hagyott Jimmyre, amit ő az évek során tovább gyarapított. Most, hatvannégy évesen, tízezer hold föld tulajdonosaként a völgy legsikeresebb gazdájának tudhatta magát. Szarvasmarhát, lovakat tenyésztettek, és volt egy kis tejüzemük. Mindezt a negyvenkét éves Kate hathatós közreműködésével érte el. A lány lóháton és apja árnyékában nőtt fel.

Jimmy el sem tudta képzelni, hogy a világ bármely más vidékén éljen, és így volt vele Kate is. Itt mindene megvolt, amit csak akart, egy gyönyörű ház, munka, amit szeretett, és nagy élvezettel dol-

gozott együtt az apjával, noha nem volt könnyű természetű ember. Termete nagyobbnak tűnt az életnagyságúnál, és roppant erős személyiséggel bírt. Értékelte, amit Kate tett érte, de ezt ritkán mondta ki. Nem volt a szavak embere, de mindenkinél jobban tudta a megyében, hogyan kell egy gazdaságot vezetni. Mindazt, amit Kate tudott, az apja tanította neki. Harmincöt ember dolgozott a kezük alá, akik Kate-et ugyanúgy respektálták, mint JT-t.

Kate mindennél fontosabbnak tartotta, hogy apja kedvére tegyen, de nem volt könnyű kiérdemelni a dicséretét. JT ritkán ismerte el a lánya kemény munkáját, ő azonban tudta, milyen fontos szerepe van a gazdaság működtetésében. Született falusi lány volt, nem úgy, mint a két húga, akik elmenekültek innen, Gemma tizennyolc évesen Los Angelesbe, Caroline pedig egyetemre. Kate-nek a lovakhoz volt született érzéke, és amit csak lehetett, mindent megtanult a gazdálkodásról, Gemma viszont semmi mást nem akart, mint otthagyni a farmot, és elmenni Hollywoodba. Mindnyájuknak megvolt a maga szenvedélye.

A gyönyörű szőke Caroline alacsonyabb volt a két nővérénél. Harminckilenc évesen, Kate-nél három évvel fiatalabban, két gyerek édesanyja volt. Sem Kate, sem Gemma nem ment férjhez. Caroline a UC Berkeley-n szerzett tanári diplomát, majd megszerezte a mesterfokozatot angol irodalomból. Az egyetemen kezdett a megélhetésért ifjúsági könyveket írni, miközben tanárként és pincérnőként is dolgozott. Ma már szépen megélt a könyveiből.

Caroline mindig is erre az életre vágyott, amit apja és a nővérei sohasem értettek meg. Olthatatlan szomjúságot érzett a könyvek, a tudás, a kultúra iránt, ám ezek egyike sem volt elérhető a Völgyben, ahogy a diploma sem, amit mindenképpen meg akart szerezni. Mindent elolvasott, ami a kezébe került. Caroline-t a nővérei furcsa idegenként kezelték, ami eltávolította őt a családjától. Jóformán gyerekkora óta kívülállónak érezte magát köztük. Ötévesen már tudott olvasni, és azóta is falta a könyveket. Az volt az álma, hogy ő is tehesse és láthassa, amikről olvasott, és maga is író legyen.

Apja szemében mindig is a középső lánya, Gemma volt a sztár, a legidősebb, Kate pedig az, akire mindenben támaszkodhatott, és aki együtt dolgozott vele a gazdaságban. Caroline soha semmilyen téren nem okozott gondot az apjának. JT és Gemma örökké civakodtak, de apja csak annál jobban szerette és méltányolta a középső lányát. Mialatt ők ketten egymással csatáztak, Caroline szép csendben meglépett, hogy azt az életet élhesse, amit képzeletében évek óta építgetett.

Most, harminckilenc évesen a San Franciscóhoz közeli Marin megyében élt a férjével, Peterrel, és a két gyerekükkel. Az egyetemen, kollégistaként ismerte meg Petert, aki az üzleti főiskolán tanult. A nála öt évvel idősebb, gazdag családból származó fiú rendelkezett mindazokkal a kulturális előnyökkel, amelyek Caroline addigi életéből hiányoztak. Peter saját jogon is nagy vagyonra tett szert a kockázatitőke-piacon. Ők ketten tesztítették meg Marin megyében a tipikus középosztálybeli házaspárt. Peter Porschéval, Caroline

Mercedes kombival járt. Szép házuk és két aranyos, okos gyerekük volt, akiket magániskolákba járattak. Morgan, a lányuk a tizenötödik, Billy fiuk a tizenegyedik évében járt. Caroline tökéletesen elégedettnek érezte magát az életükkel, a munkájával és a házasságukkal.

Ma már mindene megvolt, amit szeretett volna, stabil házasság, nagyszerű gyerekek, csinos ház. Részt vett a marini balett- és filmfesztiválon, kapcsolata volt a San Franciscó-i Modern Művészetek Múzeumával, és élvezte a hivatását. Továbbra is tizenéveseknek szóló regényeket írt, és elnyerte az áhított Printz-díjat, a fiatal olvasóknak szánt könyvek legrangosabb díját.

Amíg a Völgyben élt, éhezett a kultúrára, és lám, mihelyt elhagyta Santa Ynez, minden vágya teljesült. Olyan ritkán ment haza, amilyen ritkán csak lehetett, ami miatt voltak büntudatos pillanatai. Szerette apját és a nővéreit, de nyomasztónak érezte a farmon tett látogatásokat. Pusztán csak attól, hogy ott volt, nyugtalanná vált. Ott-tartózkodása előhívta benne a gyerek- és serdülőkorát, és ezekről az időkről nem voltak szép emlékei. Tizenhét éven keresztül, amíg ott élt, és amíg egyetemre nem ment, mellőzöttnek és idegennek érezte magát.

Peter New York-i volt, az ő családját gyakrabban látogatták, mint Caroline-ét, noha a gyerekek nagyon élvezték a farmot. Caroline szeretett New Yorkba menni, megnézni a legújabb múzeumi kiállításokat, elmenni operába, színházba, és látni mindazt, amit a nagyváros kínál. Amikor csak lehetett, a gyerekeket is magával vitte.

Anyai nagyapjukat a gyerekei lenyűgözően színes személyiségnek, igazi cowboynak tartották. JT fiatalabb korában lovagolt a rodeóban, nem is akárhogyan. Túlélte azt is, amikor a lasszózás versenyszámban felöklelte egy bika. Ez elbűvölte Caroline gyerekeit. De nagyon ritkán találkoztak a nagyapjukkal; a családnak rendszerint valami más programja volt. Caroline az évek során szép csendben elszakadt a saját családjától. Jobb volt neki így, és Peter nem szólt bele. Őt sem érdekelte a farm, és mivel tudta, hogy a felesége mennyire utál hazamenni, ez jó ürügy volt arra, hogy ne menjenek oda. Caroline három éve nem járt otthon.

Kapcsolatuk kezdetén Peter előszeretettel csúfolta Caroline-t azzal, hogy egy tanyán nőtt fel. Tehénpásztorlánynak nevezte, és addig-addig célozgatott a falusi bugris származására, mígnem Caroline megelégedte, közölte vele, hogy ezzel mélyen megsérti őt, és legyen szíves, hagyja abba. Évekbe telt, mire sikerült elnyernie Peter szüleinek a tiszteletét, akik nem titkolták előtte, hogy jobban örültek volna, ha a fiuk az ő köreiből házasodik. Idővel azután megtanulták becsülni Caroline-t, és látták, mennyire szereti a fiukat. De nehéz volt elfogadtatnia magát velük.

Peter értékelte Caroline intelligenciáját, jó ítélőképességét, okos tanácsait és szilárd értékrendjét. De indulatosabb pillanataikban a neveltetésbeli különbségeik máig konfliktusokat okoztak. Caroline nem volt New York-i lány, nem részesült abban a kifinomult neveltetésben, amiben Peter, de szerető anyja és nagyszerű feleség volt. Peter ma már csak nagy ritkán nevezte tehénpásztorlány-

nak, akkor sem sértő szándékkal, csak azért, hogy felbosszantsa, Caroline néha mégis megsértődött miatta. Nem volt büszke a származására, és máig rettenetesen fájt neki, mennyi alkalmat szalasztott el azzal, hogy Santa Ynezben élt egy olyan apával és testvérekkel, akik időpazarlásnak tartották az intellektuális törekvéseit. Igaz, felnőttként bőven kárpótolta ezért magát.

Gemma sem járt haza sokkal gyakrabban, mint Caroline. Miután leérettségizett, esze ágában sem volt egyetemre jelentkezni, rögtön elment Los Angelesbe. Feltűnően szép, magas termetével, sötét hajával és kék szemével egzotikus jelenség volt. Modellként kezdett dolgozni, maga fizette a színészi tanulmányait, és hamarosan apró szerepeket kapott a tévében. Harmincegy évesen egy sikeres tévésorozatnak lett a főszereplője, és azóta is stabil helye volt a csatornánál. Most, negyvenegy éves korában megcsináltatta a szemét, és a botoxoktól meg a ráncfeltöltésektől, kisminkelve, kellő megvilágításban tíz évvel fiatalabbnak tűnt a koránál. Sem a képernyőn, sem a való életben nem látszott rajta, hogy öregedne.

Sztár volt, és úgy is élt a Hollywood Hills-i gyönyörű, úszómedencés házában. Járt néhány jól ismert hollywoodi facér pasival, akik közül az egyik komoly szerelem volt. Ezek a viszonyok azonban többnyire rövideknek és viharosaknak bizonyultak, a bulvárlapok részletesen beszámoltak róluk. Az egyetlen komoly szerelme elhagyta egy híresebb színésznőért, amivel összetörte Gemma szívét. Attól kezdve lazán vette a kapcsolatait, óva-

kodott attól, hogy komolyan érezzen az életében felbukkanó férfiak iránt. Elsősorban a karrierjével törődött, minden más csak az után jöhetett. Apja boldogan olvasott róla, nem számított, mit írtak az újságok. JT szemében Gemma nem csinálhatott semmi rosszat, noha legendások voltak késhegyre menő vitáik és veszekedéseik. Túlságosan hasonlítottak, semhogy jól kijöjjenek egymással. Ugyanolyan önfejtűen, makacsul és elszántan járták a maguk útját.

Sem Gemma, sem Kate nem ment férjhez, Gemma saját bevallása szerint egyáltalán nem bánta. Túl szórakoztatónak találta az életét ahhoz, hogy lekösse magát valaki mellett, miután túltette magát az egyetlen kapcsolatán, ami sebet ejtett rajta. Kate a rengeteg munka miatt nem talált magának férfit, ideje sem lett volna rá. Éjjel-nappal, szünet nélkül apja rendelkezésére állt a farmon. Ha valami probléma adódott, akár nappal, akár éjjel, JT mindig őt hívta.

Apjuk előszeretettel mondogatta, hogy Kateben egy igáslovat kapott, Gemma a sztár, Caroline pedig felnőve a család eszévé és kertvárosi háziasszonnyá vált. Sohasem értette, nem is próbálta megérteni a legkisebb lánya életét és törekvéseit, de imponáltak neki a férje sikerei, és remek gyerekeknek találta az unokáit. Láta, hogy okosak és érdeklődők, és amikor nagy ritkán együtt voltak, élvezettel hallgatták a történeteit. Ő sohasem ment el San Franciscóba. Egyáltalán nem mozdult ki a Völgyből. Állandóan dolgozott. Szeretett dolgozni.

JT Tucker a lelke mélyén cowboy volt, és az volt Kate is. Nagyon keményen dolgozott, hogy apja

a nem létező fiát lássa benne. Megfelelt minden várakozásának, még ha apja nem túl gyakran ismerte is ezt el. Kate egyetlen dologért élt: hogy apja kedvében járjon. Tökéletesen megfelelt neki a Santa Ynez-völgybeli élete. Fiatalabb korában azt hitte, hogy férjhez fog menni, de az idő előrehaladtával a férfiak, akikkel megismerkedett, nem bírták az iramot, és rendre elmaradtak mellőle. Egyébként is többet szerettek volna, mint amit Kate adhatott. Apja és a gazdaság minden idejét és energiáját felémésztették. A randevúkat sokszor lemondta, vagy befogta a férfit, hogy vigyázzon egy beteg lóra, segítsen egy borjú világrajövetelénél, vagy mert az apja ellentmondást nem tűrve igényelte a segítségét valamihez, amit csak Kate tudott elvégezni. Ezeket az eseteket egyre nehezebb volt megmagyarázni, végül Kate már meg sem próbálta.

A gazdaság lett a házas társa. Apja ezt várta tőle, és nem jött rá, mekkora áldozatot hozott érte a lánya. Kate teljes szívéből, lelkéből szerette az apját, a farmot és a völgyet, ahol éltek, jobban szerette őket, mint bármelyik férfit valaha is. Az életében fel-feltünedező férfiak rendre elmaradtak, más nőket vettek feleségül, miközben apja továbbra is rá támaszkodott.

Reggel hatkor már lóháton ült, és a nap nagy részében le sem szállt a lóról. Ellenőrizte a kifutójuk kerítését, figyelte, mi történik a tenyésztőistállóban, belovagolta a területet, segített megtervezni az állatállományuk árverésre bocsátását. A gazdaságnak nem volt olyan területe, amelyben ne mozgott volna otthonosan, vagy amelyről ne tudott volna mindent. A farmjuk nagyüzem volt, ahol harminc-

öt alkalmazottjuk közül huszonötnek szállások is épültek.

JT nem gondolkozott a visszavonuláson. Egészséges, életerős férfi volt, és jó apa, amíg a lányai azt tették, amit mondott, és nem ellenkeztek vele. Ez alól csak Gemma volt kivétel, aki sohasem értett egyet az apjával. Ugyanezt a viselkedést JT nem tűrte volna el Caroline-tól vagy Kate-től. Sohasem titkolta, hogy Gemma világéletében „apja lánya” volt, és máig az maradt. Senki sem vetekedhetett a szépségével és a ragyogásával, ha nagy néha feltűnt a farmon. Akármilyen idegen volt is apja számára az a világ, amelyben Gemma élt, tetszett neki, hogy a legkedvesebb lánya tévésztár.

Annak ellenére, hogy Caroline sikeres írónak számított a tizenéveseknek szóló, elismert és szép jövedelmet hozó könyveivel, az ő teljesítménye hidegen hagyta az apját, akinek a szemében gyerekeknek írni teljességgel mihaszna tevékenység volt. De Caroline, Kate-tel ellentétben, sohasem áhítozott apja dicséretére. Ő inkább szabadságot akart, amit megtalált a Berkeley-n, majd feleségként és anyaként Marin megyében. Peter és a gyerekei büszkék voltak rá, és ő beérte ennyivel. Szerinte apja narcisztikus személyiség volt, és ezzel Gemma is egyetértett – apjuk számára minden róla szólt.

Egyikük sem emlékezett az anyjukra, habár Kate őrizni vélt néhány homályos emlékfoszlányt hároméves korából. Abban már nem volt biztos, hogy anyjuk ritka emlegetése vagy a mindannyiuk szobájában fellelhető, őt ábrázoló fénykép alapján emlékszik-e rá. A többiek anyjuk halálakor túl

kicsik voltak, apjuk pedig nem szeretett beszélni róla. Ő egyébként sem foglalkozott a múlttal. Az évek során hőiesen és több-kevesebb sikerrel próbált a lányainak egyszerre anyjuk és apjuk lenni. Gemma értékelte ezt nála, de tény, hogy apja több időt töltött vele, mint a másik kettővel. Gemma gyerekeknek is gyönyörű volt. Kate félős gyerek lévén nem szeretett a figyelem központjában lenni, Caroline pedig egyszerűen nem szólalt meg. Leginkább hallgatott, a véleményét megtartotta magának. Ma sem akart mást, mint jó életet élni, és tökéletes feleségnek meg anyának lenni.

Minden tevékenységében támogatta Petert, lelkesen meghallgatta a terveit és a problémáit, és ellátta őt okos tanácsokkal. Igyekezett olyan anya lenni, amelyet magának szeretett volna, de anyja halála miatt nélkülöznie kellett. Néha eltűnődött azon, hogy milyen lehetett a szülei élete Texasban. Apjuk nem csinált titkot abból, hogy szegények voltak, és ő maga is vakmerőnek titulálta azt a tettet, hogy a három kicsi lányával Kaliforniába települt, noha még munkája sem volt. De mindig sikerült megoldania a dolgokat és gondoskodni róluk.

JT egyetlen gyerek volt, és amikor elköltöztek Texasból, már egy rokona sem élt. Azt mondta, miután a felesége, Scarlett meghalt, az ottani emlékei túl fájdalmassá váltak. Új életet akart kezdeni, és ezt meg is valósította mind a négyük számára. Kaliforniában megegyezett a munkafelügyelő feleségével az óvoda dolgában. Amikor este hazavitte a gyerekeket, maga főzött nekik. A kislányok hamar megtanulták, hogy önállóak legyenek és vigyázzanak egymásra. Időnként szenvedtek at-

tól, hogy nincs anyukájuk, de JT nem szenvedett, amiért nem volt felesége. Hosszú ideig elég volt neki annyi, hogy ott vannak a lányai és a munkája. Reggelit készített nekik, megfürdette őket, annyi időt töltött velük, amennyit csak lehetett, és mind a hármukat megtanította lovagolni.

Gemma ügyes lovas volt, de már tíz éve nem ült lóháton, legfeljebb filmekben és reklámokban, egy-egy rövid időre. Caroline egész életében rettegett a lovaktól. Egyedül Kate örökölte apja született tehetségét a lovakhoz. Olyan biztosan ült a nyeregben, mint bármelyik cowboy a farmon, és fiatalabb korában maga is lovagolt a helyi rodeóban, amit kifejezetten élvezett. Ma már ehhez túl elfoglalt volt, és azt sem engedhette meg magának, hogy sérülés esetén hosszabb időre kiessen a munkából. Fiatal lány korában apja megtanította bikát lassózni. Ebben is ügyesnek bizonyult. Volt hozzá szeme, és jól tudott időzíteni, a betöretlen lovaktól azonban távol tartotta magát.

Apja bezzeg élvezte a vadlovak betörését, ami miatt Gemma nemegyszer a szemébe vágta, hogy nagyképű, hencegő alak. Ezt rajta kívül senki sem merészelte volna megtenni. Kate élete egyik legnagyobb élménye volt, amikor ő lett az év rodeókirálynője. Akkor alkalma nyílt arra is, hogy végre bemutassa lovaglási képességét, még hozzá úgy, hogy közben lánynak lássák. Apja nevetségesnek tartotta, ennek ellenére büszke volt rá.

Kate főiskolát végzett, mert a középiskolai tanárai azt mondták, hogy érdemes tanulnia. Állami egyetemre ment, és gyűlölte. Apja az egészséget időpocsékolásnak tartotta – szüksége lett volna

a lányára a gazdaságban. Kate-nek mindvégig, amíg távol volt, hiányzott az apja, a farm, a húgai. Gemma nem tanult tovább, elment L.A.-be Kate másodéves korában. A negyedik éve elején Caroline is elment a Berkeley-re. Kate alig várta, hogy megkapja a diplomáját és hazatérhessen. Többé el sem ment otthonról.

A lányok felnőttek, és huszonnégy évvel ezelőtt Jimmy döntött a számára megfelelő női társ mellett. Negyvenéves volt, amikor megismerkedtek. Juliette a vadlovak franciaországi hazájában, egy tengerparti kisvárosban, Camargue-ban nőtt fel. Harmincéves, fiatal özvegy volt, hegymászóbalesetben veszítette el a férjét, és egy évet szánt rá, hogy megpróbáljon talpra állni. Egy hirtelen ötlettől vezérelve látogatott el a Santa Ynez-völgybe, ahol találkozott Jimmyvel, és itt maradt. JT szenvedélyes szerelemre lobbant iránta, de diszkrétetek voltak. Egy kis vendégházat bocsátott Juliette rendelkezésére a farm területén.

Eszes, de nyugodt nő volt, valósággal elbűvölte a férfit. Soha nem bocsátkozott harcba vele, és nem kérdőjelezte meg JT olykor vérlázítóan macsó véleményét. Finoman és ügyesen befolyásolta, és szelíden bánt vele. Vörös hajzuhatagával és zöld szemével csodaszép fiatal nő volt, Jimmyt azonnal meghódította, de sohasem próbálta a nőt a lányaira kényszeríteni. Juliette megmaradt a háttérben, nem törekedett arra, hogy anyjuknak tekintsék, inkább a barátjuk kívánt lenni.

Korábban több helybeli nő is szemet vetett Jimmyre, aki jó fogásnak számított a gyorsan gyara-

podó és egyre sikeresebb gazdasággal, de neki a munka és a lányai mellett kevés ideje maradt a randevúzásra. Juliette ezzel szemben csendben, nyugodtan várt rá az árnyékban. Órákat töltöttek együtt beszélgetve, és az idők során Juliette észrevétlenül megismertette a férfit néhány kedvelt kulturális elfoglaltságával. Ő is jó lovas volt, sok mindent tudott a lovakról, és Jimmy ezt is szeretete benne.

Amíg Caroline, a legfiatalabb lánya egyetemre nem ment, nem is kérte, hogy Juliette költözzön be hozzá a házba. Amikor Kate megkapta a diplomáját és hazajött, nem lepte meg, hogy Juliette együtt él az apjukkal a nagy házban. A francia nő olyan szelíd és tapintatos volt, hogy nem lehetett semmi kifogásuk ellene. Nem telepedett rájuk, és nem akart uralkodni rajtuk. Kate állt hozzá a legközelebb, mivel ők találkoztak a leggyakrabban egymással. Egyikük sem értette, apjuk miért nem veszi feleségül, de úgy tűnt, Juliette nem bánja, meg van elégedve ezzel a helyzettel.

Tíz évvel lévén fiatalabb Jimmynél, még most, ötvennégy évesen is gyönyörű volt, mindenféle beavatkozás vagy smink nélkül is. Ötven és hatvan között félúton sem volt híján a szexuális vonzerőnek, és megőrizte fiatalos stílusát. Ő végezte a könyvelést, és segített Kate-nek az állatok árverésére bocsátásában.

Jimmy inkább hajlott Juliette megbecsülésére, mint a lányáéra, hiába emlékeztette Juliette minduntalan, hogy milyen keményen dolgozik Kate a gazdaságban. Apja ezt magától értetődőnek vette, hiszen a farm egyszer majd az övé és a húgáié

lesz, még akkor is, ha Gemma és Caroline nem vettek részt a gazdaság működtetésében, sőt még látogatóba sem igen akartak eljönni. A saját útjukat járták, és örültek, hogy kiszabadultak a farmról, amely jórészt minden mást kizárva megmaradt Kate birodalmának, szenvedélyének, élete nagy szerelmének.

Kate-nek nem volt lehetősége romantikázásra, de úgy tűnt, nem bánja. A Völgyben nem volt sok választási lehetősége, és a fiúk, akikkel egy iskolába járt, a negyvenes éveik kezdetére mind megházasodtak, családot alapítottak, a lányok évek óta férjnél voltak. A barátságok elmúltak, ahogy az egykori barátnők feleségekké és anyákká váltak, és mind kevesebb és kevesebb közös témájuk maradt. A főiskolai szerelmei nem bizonyultak tartósaknak, eleve tudta, hogy véget fognak érni. A fiúk, akikkel együtt járt, megpróbálták volna elszakítani a farmtól, amibe viszont nem ment bele.

Thad, a munkafelügyelőjük öt évvel volt fiatalabb Kate-nél, és olyan volt számára, mintha az öccse lenne. Többnyire egymás mellett dolgoztak. Thad afféle nőcsábásznak számított a Völgyben, amivel Kate előszeretettel ugratta, különösen olyankor, amikor látszott rajta, hogy hosszú volt az éjszaka. Ilyesmi gyakran előfordult, főleg egy szokottnál is mozgalmasabb hétvége után. Klasszikusan magas termetű, sötét bőrű, sötét hajú, melegbarna szemű csinos férfi volt, olyan, mintha ő állt volna modell a cowboyos plakátokhoz. Egy kicsit még Kate fiatalabb kori apjához is hasonlított. A farmon töltött tizenkilenc éve után már inkább

családtagnak számított, mintsem alkalmazottnak, és annak is érezte magát.

Thad volt JT fia a meg nem született fiú helyett, és úgy is bánt vele. Tizennyolc évesen egy nyári munkára jelentkezett nála, miután a vegyesbolt hirdetőabláján olvasta, hogy kisegítő munkásokat keresnek a farmon. Jelentkezett, és miután JT egy félórát elbeszélgetett vele, úgy ítélte meg, hogy Thad megfelelően el fogja tudni végezni a munkát, és egyszer talán még munkafelügyelő is lehet belőle. Abban a kis házban lakott, amit JT engedélyével maga épített az istálló mögött. Később JT úgy ítélte meg, hogy munkafelügyelőként már kijárna neki egy jobb ház, és fel is ajánlott egyet, de Thad kijelentette, hogy ez a mostani tökéletesen megfelel neki, mivel harminchét évesen is nőtlen maradt, és amúgy is csak aludni jár haza.

Akárcsak Kate, ő is fenn volt már hajnal előtt, a hat óra már valamelyik istállóban találta, s a nap többi részét valahol kint, lóháton töltötte. Bőre cserzett volt, mint a cowboyoké, mint ahogy Kate arcát is barnára égette a nap, ami nagyon jól állt neki. Gemma mindig intette, hogy a szabadban töltött élete miatt egyszer majd húsz évvel öregebbnek fog látszani a koránál. De Kate nem bánta. Soha nem használta azokat a kozmetikumokat, amiket a húga küldött, hogy általuk megőrizhesse fiatalos külsejét. Csak nevetett, amikor megkapta, és ki sem nyitotta a tégelyeket meg üvegeket. A dobozokban hagyta őket, amikben érkeztek, és azóta is ott punnyadtak a fürdőszobája mosdókagylója alatt.

Kate házikója alig volt nagyobb Thadénál, és ő sem bánta ezt. Apja szeretett volna egy jobb házat

építeni neki, de ő nem akarta. Ahhoz képest, hogy egy nagy tekintélyű farmer lánya volt, meglepően szerény maradt. Az évek és a közös munka során meleg barátság alakult ki közte és Thad között. Kate féltékeny is lehetett volna rá, amiért apja anynyi figyelmet szentel neki, de ő is tisztelte, becsülte Thadot. Egy-egy közös munkán remekül tudtak együtt dolgozni, és Thad amiben csak tudott, segített neki.

Miután evett egy pirítóst, egy fél banánt, és megitta a második kávéját, Kate lezuhanyozott, felöltözött, és fél hatkor beballagott az istállóba, hogy megnézze a lovakat. Minden rendben lévőknek tűnt. Thad is épp akkor ért oda. Felnyergelték a lovakat, és közben megbeszélték, hogy Kate megnézi azt a megrongálódott kerítést a legelő közelében, amiről Thad beszélt. A mezők még zöldelltek, de nyárra ki fognak száradni, és az mindig tűzveszélyt jelentett. A tűzoltóság nem volt messze tőlük, és önkéntes tűzoltók is akadtak szép számmal, akik ugrottak, ha szükség volt rájuk. Kate ismerte valamennyiüket. Ismert mindenkit a Völgyben, és őt is ismerte mindenki. Nem önmagáért, hanem mint JT Tucker lányát. Apja tartozéka volt, mert ő így szerette, mert apja elvárta, hogy a figyelem őrá irányuljon, és Kate elfogadta ezt.

Miközben feszesebbre vette kedvenc lován, Mackón a nyeret, apja is bejött, és az istálló abban a pillanatban megtelt JT jelenlétével.

– Mit csinálsz ma? – kérdezte Kate-től, és rámosolygott Thadra. Megvolt köztük az egymást kölcsönösen tisztelő férfiak hallgatólagos egyetértése. JT jobban értette a férfiakat, mint a nőket,

az egy Juliette-et leszámítva, velük könnyebben boldogult.

– Megyek és megnézem azt a kerítést, amiről az előbb Thad beszélt. Kint a déli legelő mellett.

– Miért nem hagyod rá a munkásokra? – kérdezte apja, és töltött magának egy bögre kávé abból, amit Kate kihozott.

– Azt mondják, új kerítést kell csinálni oda. Meg akarom nézni. Spórolok a pénzeddel, apa – ugratta apját. Lelkiismeretesen felügyelt a költségeikre, amit apja el is várt tőle.

– Ezt már szeretem – mosolygott rá JT, és rákacsintott Thadra. Aztán ő is ment, hogy felnyergelje a lovát. Szerette naponta körbelovagolni a gazdaságot, rajta tartva a szemét mindenben. Sasszeme volt, és ösztönösen megérezte, ha valahol baj történhet. Nem alkalmi farmer volt, hanem elhivatott gazda, ezért volt ilyen rendezett a birtoka.

Jóformán mindent a kezében tartott, Thadon és Kate-en kívül semmilyen hatáskört nem ruházott át senkire, és szigorúan ellenőrizte a munkásait. Évekbe telt, mire így meg tudott bízni Thadban, és mindmáig kikérdezte Kate-et mindenről, amit elvégzett. Semmit sem hagyott a véletlenre, és feltételezés alapján nem fogadott el semmit. Mindenről tudni akart, ami a gazdaságban történik, azt is számon tartotta, hogy ki mit csinált, miért, és az menyibe került neki.

Ma is jó vágású férfi volt, magas, izmos, széles vállú, hosszú karú, hosszú lábú. Kate és Gemma termetre hasonlítottak rá, örökölték mindkét szülőjük magasságát. Caroline törékenyebb volt és szőke, akárcsak Kate.

Thad lóháton követte az istállóból kifelé tartó Kate-et. Kelőben volt a nap, amikor végigporoszkáltak az ismerős csapáson, majd az útra kiérve ki erre, ki arra indult el. Thad L.A.-tól délre, állami gondozásban, nevelőszülőknél nőtt fel, életében JT volt az első, aki férfiként komoly hatást gyakorolt rá. Mélységes hálát érzett pártfogója iránt, amiért megadta neki az esélyt a kiemelkedésre. Mostanra életének valamivel több mint a felét nála dolgozva töltötte el. A számára magától értetődően adott előnyök közül egyet sem vett igénybe. Online végzett főiskolai tanulmányokat, amivel megszerezte a diplomáját. Mindig is az volt az álma, hogy egy farmon, lovakkal dolgozhasson. Ez a vágy ösztönösen élt benne, hiszen városi gyerek volt, és élete első felében a sors nem kényeztette el.

Mind Kate, mind az apja tisztelték, amiért ilyen nagy utat tett meg idáig. Egészséges, becsületes, keményen dolgozó, becsvágyó fickó volt, aki adni is tudott, nemcsak elfogadni. Hűséges volt, talán túlságosan is. Legalább annyira mentorának, mint főnökének tartotta JT-t, és inkább meghalt volna, mint hogy cserben hagyja őt. Kate ugyanígy érzett az apja iránt, úgyhogy ez közös volt bennük.

A nap fényesen jött fel a hegyek mögül, és már is meleget árasztott. Mindketten előre örültek az előttük álló, gyönyörűnek ígérkező napnak.

– Akkor viszlát! – szölt Thad, és mélyen a szemébe húzva szalmából készült, viharvert cowboykalapját, ellovagolt. Kate ugyanígy viselte a magáét, ami nagyon jól állt hátul összefogott szőke hajához. Kockás blúz és farmernadrág volt rajta, lábán a kopott cowboycsizmával, ami azóta megvolt,

amióta vissza tudott emlékezni. Ruhatára alapdarabjai voltak ezek, és valahányszor Gemma hívta őt Los Angelesbe, mindig emlékeztetnie kellett, hogy összesen egy ruhája van, amit a húga szármalmasnak tartott.

– Hogy várhatod, hogy lefektessen valaki, ha úgy öltözöl, mint egy napszámos a farmon? – szidta. – Ráadásul a te korodban! Már nem vagyunk húszévesek. Erőltess meg magad, különben örökre vénlány maradsz.

– Miért, már az vagyok? – nevetett Kate. – Vénlány?

– Igen, azok vagyunk mindketten – felelte Gemma vidáman. Ő éppen a legjóképűbb hollywoodi pasival élt aktív szerelmi életet, amiről a sajtó rendszerre beszámolt, apjuk nagy örömeire. A legnagyobb sztárok közül kerültek ki a partnerei, igaz, hogy ezek a kapcsolatok rövid életűek voltak. De úgy tűnt, Gemma kedveli Hollywood mozgalmas és változatos párkereső életét. Kate idegenül mozgott volna benne, egyébként is, valamikor az évek során végleg feladta, hogy lesz férje és lesznek gyerekei. Túlságosan elfoglalta az apjának végzett munka, meg is mondta Gemmának, hogy nincs sem ideje, sem ruhátára, sem kedve ahhoz, hogy Los Angelesbe kiránduljon.

– Nem várok sokáig, hamarosan fülön foglak, és megint magammal viszlek L.A.-be – fenyegette meg Gemma. Kate mindig úgy érezte ott magát, mint egy partra vetett hal. A húga világa nem is különbözhetett volna jobban a sajátjától. De ha meglátogatta, élvezettel nézte Gemmát a tévé show-műsoraiban. Máig furcsa érzést keltett benne, hogy

a húga sztár, látni, hogy akármerre mennek, az emberek autogramot kérnek tőle. Ő sohasem vágyott efféle hírnévre, míg Gemma tizenkét éves kora óta folyton a filmes magazinokat bújta. Kezdetől fogva Hollywood volt az álma. Ahogy Kate-é a farm.

Félórába telt, mire megtalálta a kerítés kidőlt szakaszát. A telefonjával képeket készített róla, és elküldte Thadnak, hogy intézkedni tudjon a helyrehozásáról. Aztán meglazította a gyepelőt, és vágóban repült vissza az istállóhoz. Úgy ismerte a birtokot, mint a tenyerét, bekötött szemmel is visszalovagolhatott volna.

Jókedvűen, apjával egyszerre ért vissza az istállóba. JT egy percig mozdulatlanul ült a nyeregben, és nézte a lányát. Nem túl sűrűn állt meg rajta a tekintete, nem látta meg, milyen szép, és végképp nem említette meg neki. Napbarnított arcából kivilágított a szeme, és épp mondani akart valamit, amikor látta, hogy apja arca megvonaglik, mintha hirtelen fájdalom hasítana belé. Egyik kezét a mellkasára szorította, mire Kate leugrott a lováról, és odarohant hozzá.

– Rosszul vagy, apa? – kérdezte, felnyújtva a kezét, de apja ekkor előredőlt, majd a ló Kate felőli oldalán lecsúszott. Kate elkapta, és leengedte a földre apja csupa izom testét. JT szemhéja pár rebbenés után lecsukódott. Mozdulatlanul feküdt az istálló padlóján. Kate letérdelt mellé, és látta, hogy nem lélegzik. Tapogatta a pulzusát, de nem érezte. Próbálta szájon át lélegeztetni, és látva, hogy nem használ, odakiáltott ez egyik istállófiúnak, hogy hívja a 911-et, és rögtön utána telefonáljon Thadnak. Ezután újból megpróbált levegőt pumpálni

apja mozdulatlanul fekvő testébe, kereste a pulzusát, de most sem tudta kitapogatni. Mellkaskompresszióval is próbálkozott, miközben a munkások összegyűltek körülöttük, és nézték, ahogy az apja életéért küzd.

Úgy érezte, órákon át folytatja egyenletes ritmusban a szájon át lélegeztetést és a mellkas nyomogatását, mire a távolból szirénázás hangját hallotta. Ugyanebben a pillanatban berohant az istállóba Thad, és letérdelt mellé.

– Mi történt?

– Nem tudom. Azt hiszem, szívrohamot kapott – felelte Kate, és folytatta az újraélesztési gyakorlatot. Közben megérkeztek a mentősök, és felváltották. A mentőorvossal annak idején együtt járt iskolába. A gimnáziumban Caroline együtt járt az öccsével. Az orvos kikérdezte Kate-et, miközben az egyik mentős a szív-tüdő újraélesztést végezte, egy másik pedig defibrillátort hozott. Amikor működésbe hozták, Kate és Thad félreállva nézték, mi történik. Kate belekapaszkodott Thad kezébe. Láta, hogy a defibrillátor sem segít. Egy órán keresztül küzdöttek, majd a régi iskolatárs Kate felé fordult, és megrázta a fejét. Aztán odament hozzá. Mindent megtettek, amit lehetett, Kate és Thad is látta. Semmi nem segített.

– Nagyon sajnálom, Kate. Van, hogy nem lehet őket visszahozni. Azt hiszem, rögtön elment. Voltak szívproblémái?

Kate megrázta a fejét. Ezt az első pillanatban megmondta a mentősöknek. Egyszerűen minden figyelmeztetés nélkül eljött az ideje. Kate-en látszott, hogy sokkos állapotban van.

– Hogy történhetett ez? Amikor ma reggel elváltam tőle, teljesen jól volt.

– Rettenetes dolog ilyet mondani, de néha jobb így. Kivételes ember volt, és nagyszerű életet élt.

Ekkor letakarták, hordágyra tették, és kivitték JT-t a mentőautóba. A munkások némán bámultak utána, Thad pedig átölelte a síró Kate-et. Ő is sírt.

– Ó, Istenem, Thad... hatvannégy éves volt, és teljesen egészséges. – És meghalt. Ott álltak sírva, és egyikük sem tudta elhinni.

Ebben a pillanatba Juliette érkezett futva. Épp időben, hogy még lássa, amint hordágyon kiviszik a letakart arcú Jimmyt. Odarohant hozzá, felhajtotta a leplet, és lehajolt, hogy megcsókolja. Ezután betolták a hordágyat a mentőautóba, hogy elinduljanak vele a kórház halottasházába. Ott lesz, amíg Kate magához nem tér annyira, hogy intézkedni tudjon.

Juliette úgy nézett ki, mint akit eltalált egy bomba. A többiek nemkülönben. A két nő sírva átölelte egymást, aztán elmentek JT tanyájára, ahol együtt élt Juliette-tel.

– Hallottam a szirénázást, és azt hittem, valaki megsebesült. Eszembe sem jutott, hogy róla van szó – mondta Juliette a maga jellegzetesen franciás kiejtésével.

Kate a megrendültségtől alig tudott megszólalni. Bementek a házba, ahol mindenütt apja holmijai heverték – a combig érő sáros gumicsizmája, ami előző nap volt rajta, az asztalon a lovaglőkesztyűje, egy szék támlájára dobva a dzsekije. Mindhárman leültek a konyhaasztal mellé, aztán csak nézték egymást, és nem hitték el, hogy JT elment. Thad

kávét töltött mindhármuknak. Kate üres tekintettel nézett rá és Juliette-re.

– Telefonálnom kell a húgaimnak. – De nem tudta, mit mondjon nekik.

– Adj még egy percet magadnak – szólt Thad szelíden, mire Kate bólintott, de a kávé nem ment volna le a torkán. Juliette cigarettára gyújtott; ő éppúgy össze volt törve, mint Kate. Huszonnégy éve szerette Jimmyt.

Egy idő után Thad hazakísérte Kate-et.

– Azt sem tudom, mit mondjak a munkásoknak – nézett föl Kate Thadra, miután leült. – Olyan ez, mint egy rossz álom, gyorsan fel kell ébrednem belőle. – De tudta, hogy nem fog. Egy pillanat alatt minden megváltozott, és az apja soha többé nem fog magához térni. Thad addig maradt vele, amíg Kate össze nem szedte magát annyira, hogy fel tudja hívni a testvéreit. Akkor visszament a saját házába, s miközben a könnyei legördültek az arcán, úgy érezte, a világ véget ért számára. Mihez kezdenek Jimmy nélkül? Elgondolhatatlan, elképzelhetetlen volt. Borzasztóan sajnálta Kate-et. Élete mind a negyvenkét évét az apjának szentelte. Aznap reggel egy pillanat alatt megváltozott számára a világ, és vele együtt az ő számára is.